

DOMOVINA

Štampa dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvešijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje kroms temeljno pristojbino ter od vsake peti vrste po 25 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kren, za pol leta 4 krome, za štiri leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Celjski Nemci in. — Wolf.

Kdo se ne spominja, s kakšno slavo so sprejeli pred nekaj leti o božičnem času celjski Nemci Wolfa! Na kolodvoru so ga pričakovala vsa nemška narodna društva z zastavami, pričakovale so ga nemške device in nedevice ter ga obsipale z belim cvetjem in zelenjem, pričakoval ga je z livorjevim vencem urednik „Vah-tarce“. Slavil je ta pristni (?) Nемеc Wolfa kot moža čisto nemškega, kot značaj kristalnato čist, kot vzornega soproga, uglednega očeta.

Nekateri, ki so pri teh slavošpevih natančno neje opazovali Wolfa pravijo sedaj, da ga je pri vsaki naštetih dobri lastnosti rudečica obliha, — tako mu je prihajalo vroče. Zakaj in odkod ta sramežljiva rudečica in čudna vročina, nam pove najožji somišljenik Wolf, dr. Schalk.

Kakor znano, je dr. Schalk rekel o Wolfu, da je človek brez časti, brez značaja. Da se mu ne bi očitalo, da dela s svojimi očitanji Wolfu krivico, je izdal dr. Schalk o Wolfu malo brošuro, v kateri našteva Wolfove grehe.

Nas bi sicer dr. Schalkova brošura grozno malo brigala, tudi se ne bi zmenili za Wolfove lumparije, če se ne bi naši Nemci s svojim umazaniam glasilom vedno zaletavali v naše narodnjake, zlasti v naše celjske narodne voditelje. Da pa vidi naše ljudstvo, kakšni poštenjakoviči so naši Nemci, — priobčimo ta članek.

Kakor že marsikdo ve, je Wolf pravi pravcati Celjan. Tu je bil vzgojen, tu je študiral, tu se je seznanil z znamenitim dr. Stepišnikom, tu se je poročil s hčerko imenovanega nemškega odvetnika. On je tedaj pravi vzor ali „mušter“ celjskega Nemca. Svojih študij ni mogel končati, nego se je začel potikati po uredništvih raznih nemških listov. S svojo kričavostjo jo je tako daleč spravil, da je postal lastnik najzagrizenejšega nemškega lista „Ostdeutsche Rundschau“.

Tukaj začno Wolfovi grehi. Kot lastnik navedenega nemškega lista je Wolf mislil, da sme barantati z nemško stvarjo, kakor hoče. samo, da si napolni svoje žepe. Šel je torej in se pogajal z neko slovansko evropsko državo, kateri je obljubil priobčevati zanjo ugodne in koristne članke proti temu, da se mu zato mastno plača. Ta prepričani Vsenemec je šel celo tako daleč, da je proti nekemu poslancu rekel: „Še nekaj časa bom čakal, potem pa bom slekel to vsenemško, noro obleko!“

Razven zoper Slované, je besnel Wolf najbolj zoper Židove, češ, da ti ljudstvu pijejo kri in ljudstvo odirajo. Kako pristno je bilo Wolfovo sovraštvo do Židov in kako čista je bila njegova ljubezen do ljudstva, kaže dejstvo, da se je proti primernemu številu tisočakov zavezal z Židovi na Češkem, kateri so osnovali takozvani sladkorni kartel. Člani sladkornega kartela so se zavezali, da bodo vsi sladkorno peso enako ceno ubogemu kmetu odkupovali in izdelani sladkor enako drago istemu kmetu in občinstvu prodajali. Pri tem dvojnem ropu je Židove podpiral Wolf s tem, da njih delovanja ni razkrinkal, čeprav je zanje vedel.

Dr. Schalk tudi pravi, da Wolf nima nade izročiti zaupani mu denar pravčasno opravičencem, ker ga prej porabi. Kaj neki poreče k temu gospod tast, dr. Stepišnik?

Najlepše se pa kaže moštost Wolfova iz sledečega:

Wolf je po celem Češkem pridigal svojo vsenemško vero in si je pridobil mnogo privržencev. Eden teh je bil neki dr. Čan s svojo hčerjo. Navdušenost teh dveh je Wolf tako zlorabljal, da je začel zahajati kot hišni prijatelj k dr. Čanu. Čeprav oženjen, začel je zasledovati Čanovo hčer, katero je tudi zapeljal, ker ji je obljubil, da se bo dal od svoje žene ločiti in se bo z njo poročil. A to mu ni bilo dovolj! Ker

je le ta silila vanj, naj svojo obljubo izpolni in jo poroči, jo je spravil s tem do molka, da ji je pretil, da se ustrelji in s tem bo vsenemška stvar pokončana.

Čez nekaj časa se je dr. Čanova hči pravčasno seznanila in poročila z nekim dr. Seidl- nom. Wolf je imel toliko korajže, da je šel temu paru za pričo in da se je pri gostiji po prav neslanem govoru ponudil prvemu otroku za botra (!!!)

To so glavna očitanja dr. Schalkova nasproti Wolfu. Zanimivo je pri vsem tem, da so ti in taki ednaki grehi v Celju prav udomačeni. Takšni kakr Wolf ali vsaj ne mnogo boljši so naši celjski nemškutarji. Koliko umazanosti v denarnem ozku je najti med njimi, koliko zasebnih svinjarij in nesramnosti se med našimi narodnimi nasprotniki v Celju dogaja, to vedo najbolj oni sami in pa mi, ki moramo vse to molče gledati in prenašati. Če imajo Wolta za vzor ali „mušter“, kakor so to pred leti trdili, potem ne morejo in ne smejo biti drugačni kakor on sam.

To smo hoteli pribiti in našim nemškutarjem le kličemo v spomin pregovor, da tisti, ki je v stekleni hiši, ne sme za ljudmi kamenja metati.

Zanimalo bo končno še marsikoga zvedeti, kaj pravi največji častilec Wolf, urednik „Vah-tarce“ k temu. On modruje tako le: Wolf in dr. Schalk sta oba Vsenemca. Mogoče je le dvojje: ali je Wolf nedolžen, ali je kriv. Če je Wolf nedolžen, potem je dr. Schalk lump, ker ga po krivem dolži, če je pa Wolf kriv, sta oba lumpa in sicer Wolf, ker je te lumparije delal, dr. Schalk pa, ker je k tem lumparijam molčal. Lepa družba tedaj ti Vsenemci!

LISTEK.

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Poljski spisal Valerij Lozinski. (Prevel — kl.)

S kapo na glavi, z robato palico v roki in s precejšnjo culjo na rami, je korakal čevljar Jarnejček po prašni cesti, žvižgajoč in popevajoč, da je — kakor pravijo — kar kamenje pokalo od veselja.

Poglejmo torej nekoliko, kam koraka naš čevljar Jarnejček, kajti kakor zlod ni takó črn, kakor ga slikajo, tako tudi naš Jarnejček ni tak neotesanec, kakor bi se komu zdelo na prvi pogled. Kajpada, kakor so pravili ljudje, bil je to pošten človek in dasiravno je marsikateremu prilepil zaplato, ni mu tega nihče zameril, kajti takšno je bilo njegovo rokodelstvo.

Jarnejček je bil popoten čevljar; krpal je revščino kakor je mogel, luknje pa, kakor je znal ter veselo in svobodno s svojim orodjem na hrbtu korakal od vasi do vasi in kjerkoli se je prikazal, ni se mogel odkrižati ljudij, tako so se rinili in gnetli okrog njega.

Čevljar Jarnejček pa je bil tudi mojster nad mojstri. Ne samo, da je hipoma pokrpal škornjo, naj si je bila tudi luknjasta kakor staro rešeto, marveč Jarnejček je znal tudi vzeti v roke gosli in dasiravno bi se bil privezal k tlom, vzdigovale so se ti noge same od sebe, kakor bi jih kdo s šilom zbadal v peto.

Ako pa vam jame praviti svoje dogodke, prepevati pesmi, pa ti je treba samo odpreti usta in paziti, da ušes ne izgubiš. Dasiravno bi se ti od tuge pobesil nos navzdol, živahni Jarnejček ti ga zravna poprej, nego pohojen opetnik, in akoravno bi se ti vsled skrbi naredile goste brazde na čelu, on jih razpraši in ti ogladi čelo kakor bi kožo nabil na kopito.

Sredi smeha in trušča je pokrpal vso sedno vas ter sedaj hitel naravnost v Niklevice, noseč s seboj precejšen zavoj novih podplatov in krp.

Bilo je še rano in solnce se je komaj prikazalo na nebu. Jarnejček je pospešil korake, kajti nikleviška krčma ni bila več daleč in njen najemnik, Mendel Klug, pristen Žid, ima zmerom dobro žganjico ter izborne prosene emoke. Jarnejček se je bil brez zajutreka podal na pot

pred solničnim vzhodom in rad bi se že bil pošteno okrepčal.

Čez malo časa je končno dospel h krčmi ter z ropotom stopil v vežo.

Na pragu pa je obstal, v krčmi se je čul krič in tarnanje — pravcata Sodoma in Gomora.

Mendel je kakor obseden tekal po krčmi, pulil si je brado in brke, preobračal oči, škripal z zobmi in ječal, da je odmevalo do neba: „Ah vaj! ohes mir!“ Niti tega ni zapazil, da je stopil Jarnejček v krčmo, marveč je neprestano le jokal in tarnal, a pri tem mu je še glasneje pomagala Mendlovka.

„Kaj se je neki zgodilo?“ misli si Jarnejček sam pri sebi. „Hej Mendel!“ zakliče glasno, „kaj vam neki je?“

Toda Mendel je samo pokimal z glavo, stisnil zobe in znovič zastokal: „Ah vaj! ohes mir!“

„Nū, Mendel, povejte, kaj vas teži — nemara vam jaz pomagam.“

Žid znovič bridko zastoka ter mahne z roko. Na to pa vpre svoj pogled v Jarnejčka, odpre usta in izbuli oči, kakor bi mu sredna misel polagoma prišla v glavo.

O državni udanosti.

Malokje je toliko hinavščine kakor pri kazanju zvestobe in udanosti do skupne države in vladujoče rodovine. Za taka čustva imamo tudi tuje izraze: lojaliteta, dinastična zvestoba.

Oglejmo si te pojave v Avstro-Ogrski! Ali je katera narodnost, ki bi iz nesebične ljubezni čutila za blagor države in za njeno rast in moč v bodočnosti?

Tri vrste narodov imamo glede državne zvestobe: prvi se sploh branijo, da bi se jih smatralo za lojalne ter ne zamudijo nobene prilike, pokazati svoje mržnje do skupne monarhije; druge vrste so oni, ki ne zatajujejo svoje udanosti, a pokažejo isto le, kadar to v istini zahtevajo državni in — njihovi interesi; tretja vrsta pa se kar glini same lojalnosti ter ponuja isto povsod takorekoč na krožniku.

Nihče ne bo dvomil, da je zadnja vrsta najmanj zanesljiva, ker ni odkritosrčna.

Med onimi, ki nočejo biti državi udani, so v prvi vrsti Mažari. Njim se zdi sramotno, ako bi jih kdo smatral lojalnimi. Ni še dolgo temu, da je zastopnik neodvisnežev v ogrskem državnem zboru slovesno izjavil, da je njihova dolžnost, poučevati mladino, naj vselej žvižga, kadar se kje poje cesarska pesem, pa če bi bil tudi sam kralj prisoten. Ne smemo pa jemati teh izjav za to, kar se nam vidi. Radi verjamemo, da so Mažari protiaustrijskega mišljenja, a pri tem so vendar državni zvesti bolj kakor oni, ki tako zvestobo vedno povdarjajo. Mažari morajo biti zvesti skupni državi, ker sami uvidijo, da jih jači in ščiti le priklonjenost k Avstriji. Morda so svoječasnno, tako tudi v revolucionarskih časih, računali na razširitev po Balkanu brez Avstrije. Toda odkar je Turčija za vedno ukročena, odkar so si ostale balkanske države, kakor Srbija, Bolgarija, Rumunija priborile svojo neodvisnost, za Mažare tudi takih upov ni več. Prej bi bilo pričakovati upornosti iz Rumunije skozi odprto Sedmograško. In le Avstrija odganja Mažarski vse take in podobne skrbi, zato pa so vsaj količkaj poučeni Mažari vsi udani državi, čeravno to zanikajo.

Druga je s takimi čutili pri Italijanih na Primorskem in Tirolskem. Sicer res ne povdarjajo posebno svoje zvestobe do države, ker so mnjenja, da je za nje prava nesreča, da morajo živeti pod avstrijskim žezlom, in da jih čaka preko Alp pravcata obljubljen dežela. Taka bolezen bi se pač pri Italijanih najkorenitejše ozdravila, ako bi jih pustila Avstrija za par desetletij v naročje „mater Italiji“ ter zaprla meje. Kmalu bi začeli iztegati roke po polnih loncih v Avstriji, kakor že delajo to dovolj jasno dandanes Furlani in Lombardi. Toda avstrijska vlada verjame italijanski neutolažljivosti ter neti njihovo kujavost z raznimi koncesijami.

Slovani bi sicer tudi ne imeli prav nič vzroka, se ogrevati za tako lojaliteto, ker niso nikoli našli v tej državi zaslonbe in zaščite

proti pangermanizmu. Bojevati so se imeli vedno proti dvema sovražnikoma istočasno: nemško nadvlado in vladne zisteme. Vlada namreč še vedno verjame, da so Nemci državo vzdržujoči element ter zatisne v tej zmoti kaj rada oko, kadar postane prusofilska gonja naših Nemcev že tudi preveč očita. Vkljub temu niso Slovani obupali ter si urejujejo s podvojeno silo svojo politiko sredi med sovražniki. Njihova politika pa je še vedno v državnih mejah. Svojih dinastičnih čutil in državne zvestobe sicer ne razobešajo povsod. Toda kako razumevajo taka čustva, pokazali so šestokrat v dejanjih, n. pr. Slovenci pri pomirjenju Primorske, Hrvati pri uduševanju ogrske revolucije itd.

Kar se pa tiče lojalnosti Nemcev, je pa ali gola fraza in laž ali pa odkrito kričanje za Hohenzollerje. Izvzeti so le deloma državni uradniki in aristokracija, v kolikor jih že tudi ni potegnili za seboj vsenemška struja.

Nam, ki nam je v resnici na obstoju avstrijske monarhije, bilo bi hudo, ako bi se morala država v nujnih stiskah prepričati, kdo je veren in kdo neveren. A poučno bi bilo to vsekakor za državo in njene funkcijonarje.

IV. slovanski časnikiški shod v Ljubljani.

(Konec.)

Na binkoštni ponedeljek je bil izlet časnikišev na Vintgar in Bled. Dva dni, kar so se mudili v Ljubljani, so oblaki zakrivali nebo, tisto jutro pa je zažarelo solnce in razlilo zlate žarke po krasni pomladni naravi. Vožnja po Gorenjski železnici je bila časnikišjem res posuta s cvetjem; na vseh postajah jih je pozdravljala navdušeno zavedni slovenski narod, društva so prišla z zastavami pokloniti se čuvajem slovanstva, gorenjske mladenke pa so s šopki kitile njihova prsa. Gorenjski snežniki so se bleščali v biserni belini; mogočni gorski velikani so strmeli v čisto sinje nebo in pozdravljali svoje občudovalce. Najlepši sprejem je bil v Kranju, posebno ganljiv pa v Podnartu, kjer so kmetski pevci krasno zapeli nekaj pesmi. V Javorniku, kjer so časnikišji izšli iz vlaka, je čakalo nanje na stotine naroda, ki jih je navdušeno pozdravljalo, zvenele so tamburice, dekleta pa so pripenjale šopke.

Potem so se časnikišji napotili skozi slovit šum Vintgar, kjer potok Radovna hrumi in buči skozi ozko gorsko sotesko, čela krasne slape, razbija čiste svoje vale ob trdih skalah, se peni in poskakuje, drobi na tisoče kapljic, odseva v solnčnih žarkih in spreminja v mavričnih bojah. Posetniki so bili izočarani in kar prevzeli te divne gorske slike, tega čudovitega stvarstva slovenske zemlje. Ko so prišli iz soteske, jih je zopet iznenadil izvanredno prisrčen vzprejem gorenjskih Slovencev in brhkih Slovencev.

Župan Žumer je v lepem govoru pozdravil časnikišje ter jih pogostil v svoji gostilni. Odtod so se odpeljali na Bled, kjer jih je zopet pozdravljala slavalok z napisom „Bog živi ves slovanski svet, — brate vse, kar nas je sinov sloveče matere.“ Župan Peternel jih je zopet vzprejel s prisrčnim nagovorom; časnikišji so si ogledali nato grad, in se odpeljali čez jezero na otok. Bled je kakor naravno navdušil vse, ki še niso videli tega raja in dike gorenjskega sveta. Peli so vrli blejski pevci na otoku in popoldne tekoma oboda, ki se je vršil v „Lujzinih toplicah“ in ki ga je priredil blejski občinski zastop. Med obedom je bilo zopet mnogo krasnih govorov in napitnic. Dr. Triller je opozarjal slovanske časnikišje na krasoto slovenske zemlje in želel obilo ploda od njihovega sestanka na slovenski zemlji. Želel je, da bi slovanski časnikišji obrnili pazljivost slovanskega občinstva na to krasoto in da razvijejo agitacijo, da bodo Slovani mestu v tujo Švico in Tirolsko dobajali v Slovenijo. — Govoril je med drugim tudi starosta slovaških rodoljubov in narodni mučenik dr. P. Mudron. Govoril je o težkem položaju in žalostnih razmerah Slovačkov. Imeli so „Matico slovensko“, imeli so tri gimnazije, in vse to so ustanovili z lastnim denarjem, a mažarska vlada jim je vse te zavode zaprla in vzela ves denar. — Krasno je govoril tudi hrvatski poslanec Biankini. Izrekel je radost, da vidi toliko število slovanskih bratov, ki hrepene po istem cilju: Slobodi in edinstvu svojega naroda. Časnikiški shodi niso mala stvar, niso le v zabavo. Bliža se zora slovanske zmage, ko ne bodo mogli sovražniki jemati naših prosvetnih zavodov. A da pride do tega, se morajo Slovani opasati z železno odločnostjo, da ne bomo biti ženski narodi, kakor jih je imenoval Bismarck, temveč da postanejo moški. Po banketu so Čehi položili venec na spomenik pesnika Prešerna, potem pa so se časnikišji odpeljali v Ljubljano, kjer je bil prijateljski sestanek.

Drugi dan so se časnikišji odpeljali v Postojno, da si ogledajo slovečo postojninsko jamo. Tudi tam so bili sprejeti najsijajnejše. Jama pa je žarela v električni razsvetljavi bujno kot začarano kraljestvo. Na plesišču je bil obed; vrstili so se zopet zanosni govori in napitnica.

Odtod so se odpeljali časnikišji v Trst; na postajah zopet pozdravi, v Trstu krasen sprejem, v ondotni „Slovanski čitalnici“ banket.

Tako je minul IV. shod slovanskih časnikišev v najlepši slogi in bratstvu.

Kakor ednega srca so bili vsi slovanski bratje, stremeč vsi po slobodi in sreči vesoljnega Slovanstva. Gotovo bode ta shod obrodil krasne sadove v korist celokupnemu Slovanstvu in posebej še slovenski zemlji.

Mi se pripravljamo na naš veliki dan, ko nam zasiže zmaga in nam poda triumfatorni venec prvenstva.

Nakrat pa se vdari po čelu, poskoči za lakot visoko ter zacepeta s podpetniki kakor pri plesu.

„Oj gorje, Jarnejček!“ zakliče urno, „sam Bog te je prinesel semkaj, ti mi moraš pomagati v tej grojse, grojse nesreči.“

„A kaj se vam je pripetilo?“ vpraša Jarnejček.

Toda Žid steče na vso sapo k točajniku, naliže največjo čašico najboljših žganjic ter jo mahoma nese Jarnejčku.

„Nū, dragi Jarnejček, jaz vas imam zelo rad,“ pravi, „vi mi morate pomagati, gospod mojster.“

„Hej“, misli si Jarnejček, „kakšna nezgoda neki tare Žida?“

„Predragi mojster Jarnejček, aj vaj, jaz imam veliko nesrečo“, kliče Žid dalje, nalivajoč Jarnejčku novo čašico, „napijte se, mojster, jaz vam hočem nekaj povedati.“

Po teh besedah prime Jarnejčka okrog pasu, posadi ga na klop ter mu porine v roke velik kos belega kruha.

„Najte se, mojster, saj tega vam ne računim, kajti jaz vas imam zmirom rad ter imam do vas zaupanje, kakor do lastnega brata.“

Čevljar Jarnejček je izpil že drugo čašico žganjice in si mašil usta z obilnim kosom belega kruha. Na to vpraša radoveden:

„Nū, povejte, kaj vas teži?“

Žid pokima z glavo ter se pocukne za brado.

„Aj vaj, mojster“, jame pripovedovati, „meni se je pripetila velika nesreča. Jaz vam povem vse, vi pa mi pomorete iz te nezgode. Videli ste sami: pri meni je stanoval moj tast Šrul, jaz sem mu skrbno stregel. Znaite pa, da ima on še družega zeta, a pri tem samo edno zidano hišo na Podgorju. Obljuboval mi je zapisati to hišo, a drugemu zetu Šmulu, ki je velik postopač in zapravljivec, ni bil namenjen dati niti beliča. Jaz sem ga živel, jaz sem mu dajal vse ter mu prigovarjal neprestano: „Šrul, napravite oporoko!“ A on mi je rekel zmerom: „Ne, nū, še je čas, jaz še ne umrem tako kmalu.“ Jaz sem se uzadovoljil s tem, sedaj pa vas prosim, mojster, pogledjte sami, kaj mi je napravil. V tej noči je nanaglooma umrl, toda ni napravil oporoke, ni mi zapustil one hiše.“

„Ho, nū“, odvrne Jarnejček, „pa si bosta morala deliti s vsakom Šmulom.“

Toda Mendel poskoči kvišku, kakor bi ga kdo s šilom dregnil v peto.

„Kaj, jaz se naj ž njim delim s hišo,“ zarohni kakor obseden, „Niti malega koščeka mu ne dam, temu postopaču, temu zapravljivcu! Ako bi mi vi, gospod mojster hoteli pomagati, pa bi bilo vse dobro!“

„A kako vam naj jaz pomagam?“ vpraša ga Jarnejček.

Žid ga z obema rokama objame okrog pasu ter zakliče urno:

„Čujte, mojster, jaz vam povem, kako mi boste pomagali, ne bo vam tega žal. Jaz vas hočem priporočiti vsem Židom v Dompici, jaz vas pospremim k samemu rabinu; vsem tem boste krpali črevlje in slebedre.“

„O tudi kože jim pokrpam, ako bodo hoteli“, seže mu Jarnejček veselo v besedo.

„Boste krpali, boste; jaz vam to obljubim,“ zagotavlja ga Žid vneto, „toda morate mi pomagati.“

„Toda kako?“

„Nū, jaz vam povem kako, to je moja stvar.“

In pristopivši bliže, jame mu šepetati sviti Žid na uho.

(Konec prihodnj.)

Celjske in štajarske novice

(Procesija Sv. Rešnjega Telesa) se je vršila včeraj ob najlepšem vremenu z vso slovesnostjo. Vodil jo je mil. gospod opat Ogradi ob občini duhovski asistenci. Udeležili so se je načelniki vseh javnih uradov in korporacij razen zastopnikov mestnega urada in občinskega sveta. Zanimivo je, da se je letos udeležilo posebno veliko mestnega občinstva.

(Delavsko podporno društvo v Celju) priredi izlet v nedeljo, dne 1. junija 1902 v Zgor. Hudinjo v gostilno Lovrač p. d. Zorzi. Skupni odhod ob 3. uri popoldne iz društvene gostilne. Na sporedu je petje društvenega pevsk. zbora, nato prosta zabava. Ako bi bilo pa isti dan neugodno vreme, se preloži izlet na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi vzhujao vabi odbor vse prijatelje in člane društva.

(Stavbena zadruga „Lastni dom“) tudi letos jako dobro napreduje. Pristopilo je v tem letu že 20 zadrugnikov, tako, da je dosedaj vseh skupaj 55 zadrugnikov, ki imajo na delež vplačan znesek po 1980 kron. Ves letošnji denarni znesek znaša že 36 739 K 91 vin. Stavbena delovanja prav živahno napreduje. Na Bregu se stavijo dvema zadrugnikoma lični hiši, ki bosta kmalu pod streho. Na društvenem posestvu v Gaberju pa se žida tudi čvetero hiš zadrugnikom, od katerih je ena že pod streho, a ostale tri pa bodo tudi kmalu. Pred nekaterimi dnevi si je ogledal kolonijo v Gaberju odposlanec visokega c. kr. ministrstva ter se o vsem delovanju jako laskavo in pohvalno izrazil, tako, da je upati, da bode tudi c. kr. vlada to človekoljubno delovanje zadruga „Lastni dom“ dejansko podpirala. Prvotno posestvo bode kmalu razdeljeno med zadrugnike, tako, da se je načelstvo začelo pogajati že za nadaljnji nakup, kateri se bode, kakor je upati, tudi v kratkem sklenil. Na ta način bode preskrbeli, ako Bog da, marsikateremu marljivemu in poštenemu delavcu lastno streho, da bode na stare dni lahko rekel, tukaj sem doma, ter da se mu ne bode treba potikati po nezdravih, zadublih mestnih luknjah in za iste še plačevati svojim neprijateljem krvavo prisluženih grošev. Kdor bi želel še pristopiti, naj se oglasi pri blagajniku gosp. Franjo Joštu v „Narodnem domu“, ki daje radovoljno vsa potrebna pojasnila.

(Učit. društvo za celjski in laški okraj) opusti za junij svoje redno zborovanje, udeležiti pa se zborovanja bratskega „Šaleškega učit. društva“ v nedeljo dne 8. junija t. l. v Šmarju ob Paki. Vsi p. n. člani so nujno prošeni, da pridejo sigurno ter tako pokaže svojo stanovsko zavednost in solidarnost. — Odhod iz Celja ob pol 8. uri v jutro z velenjskim vlakom.

(Nemškutarija pri celjskih c. kr. uradih) V zadnjem času se opazuje, da pri c. kr. uradih v Celju nemštvo vedno bolj drzno postaja in se protipostavno širi še bolj kot dozdaj. C. kr. glavna davkarija že slovensko-nemških davčnih knjžic ne daje več slovenskim davkoplačevalcem, in tudi za katastrske posestne liste izdajajo tam samo nemške tiskovine. C. kr. okrajno in c. kr. okrajno sodišče, da c. kr. rudniško-okrajnega urada in c. kr. glavne davkarije še ne omenimo, imata na svojih uradnih prostorih samo nemške napise pod c. kr. orlom in pečata vložišča ali sprejemalnice sta pri obeh celjskih sodiščih samo nemška. Uradna sigla ste si obe sodišči po mnogih pritožbah nabavili. Premili smo Slovenci v tem oziru in prehitro odnehamo od pritožb. Tukaj velja bolj, kakor po drugod, da kdor trka, temu odpro in okrajni žastop celjski, ki je že večkrat povzdignil svoj glas v tej stvari, bode našel povod, poganjati naše zahteve, ki ne zahtevajo ničesar, kakor izpolnitev uradne prijave c. kr. uradnikov. Poganjati bode treba stvar toliko silnejše, ker predsednik graškega radeo dišča grof Gleispach, brani vsakega nemško mislečega nastavljenca, o slovenskih pa ima — svoje mnenje, ki pride na dan ob imenovanjih. Čehi so nam svetovali, naj iz vsakega krščenja naših narodnih pravic delamo slovensko vprašanje. Sledimo severnim bratom!

(Koncert v Žalcu) Prelepo vreme smo imeli na včerajšnjem izletu v Žalec. Zato se ga je udeležilo vse polno zavednega občinstva iz

Celja. V zvesto našo žalsko postojanko je pohitelo vse, kar je le moglo ne samo iz Celja ampak tudi iz Vojnika, Laškega itd. deloma peš, deloma z vozovi in kolesi, zadnji pa so se pripeljali z vlakom. Dvorana pri g. Ibdniku je bila natlačena polna tujih in domačih gostov, mnogo gostov pa se je moralo zadovoljiti tudi spodaj na dvorišču. V lepem redu so se vrstile godbene in pevske točke. Godba nam je posebno ugajala, ker je igrala zvečine slovanske komade. Obilen ples in navdušenje je dirigentu g. Korunu pokazalo, kako vemo ceniti njegovo in godbino delovanje. Nič manj hvale ni žel pevske vodja g. dr. Schwab, ki nam je pripeljal na oder vrlo izvežban delavski zbor. Petje je tako ugajalo, da so morali pevci pri vsaki točki še dodati eno pesem. Imeli smo vsestransko lep užitek. Splošno se je izrekala želja, da bi se napravila v enakim sporedom v korist „Dijaškega doma“ v velikem obsegu ljudska veselica. Sicer smo po občini udeležbi včerajšnjega koncerta prepričani, da bode tudi blagajnik „Dijaškega doma“ zadovoljen z gmotnim uspehom.

(Štajarski slovenski visokošolci) se dogovarjajo glede prireditve ljudskega shoda za dan 3. avgusta v Šmarju pri Jelšah. Popoldne tega dne naj bi se vršil v Šmarju zaupni shod visokošolcev, na katerem bi se razpravljale razne točke o stališču visokošolcev z ozirom na politične in družabne razmere na Slovenskem sploh in na Štajerskem posebej. Popoldne se bo vršil velik ljudski shod kot manifestacija za slovensko vseučilišče in za zboljšanje ostalih šolskih zadev v slovenskem delu Štajarske. Po shodu se priredi ljudska slavnost; naprosila se bodo bližnja društva, da sodelujejo pri tem sporedu. Podoben shod nameravajo prirediti tudi v Ljutomeru. Naše mnenje je, da bi bil takšen shod sploh najbolj umesten v Ljutomeru; najprej je treba iti v kraje, kjer je narodnost v nevarnosti.

(V Brezicah je umrl) nadgozdar H. Adamus v starosti 46 let, bil je naš narodni nasprotnik ter sedel v mestnem zastopu. Uskoki žalujejo po njem.

(Zagrizenost ljutomerskih Nemcev.) Dne 14. t. m. je bila v Ljutomeru občinska seja, pri kateri je bilo med drugim na dnevnem redu tudi nameščenje občinskega zdravnika za trg Ljutomer. Edini prošnik za to mesto je bil on dotni okrajni zdravnik g. dr. Chloupek. Poročal je o tem župan, notar Thurn, ki je priznaval izvrstno strokovno zmožnost prošnika in njegovo spretnost ter priljubljenost pri ljudstvu, vendar pa je predlagal, naj se njegova ponudba odbije, ker je dr. Chloupek kot Čeh občini sovražen. Dokaza za to svojo prečudno trditev župan seveda ni mogel navesti nikakšnega, predlagal pa je, naj občina izposluje dovoljenje c. kr. namestništva, da sme posel občinskega zdravnika tudi nadalje opravljati ondotni sanitetni koncipient dr. Varda. Predlog je bil sprejet; iz tega se lahko razvidi, kam je ljutomerske nemčurje že zapeljala slepa strast in narodna nestrpnost. Župan in jurist Thurn noče vedeti, da je pri javnih službah merodajna najprej zmožnost; ta jurist noče znati, da je prošnik vezan na službeno prisego in instrukcijo; ta jurist utemeljuje svoj predlog brez vseh dokazov in te nadomešča s sumničanjem in javnim žaljenjem. Kam pač pridemo, ako bi tako postopale tudi druge korporacije in oblasti — posebno slovenske?

(Mašniško posvečevanje) bode letos dne 20. julija. V mašnike bodo posvečeni gg. bogoslovci IV. leta: Ašič Alojzij iz Koprivnice, Ilc Ivan iz Ribnice na Kranjskem, Jelšnik Ivan iz Ksaverije pri Gornjemgradu, Kociper Rudolf iz Kotariba na Hrvatskem, Lovrec Andrej iz St. Lovrenca v Slov. gor., Ljubi Albin iz Trbovelj, Preglej Viktor iz Trebnjega na Kranjskem, Jožef Skvarč iz Dobove, Škrabec Ignacij iz St. Jurija v Slov. goricah, Iz III. leta: Koprivšek Valentin iz Vranskega, Luskar Ivan iz St. Petra v Sav. dolini, Močnik Franc iz Negove, Franc Ozvalič iz St. Andreja v Slov. goricah, Petelinšek Martin iz Loča, Steremšek Franc iz Gornjegograda, Zamuda Alojzij iz Sv. Križa pri Ljutomeru.

(Velik koncert) se priredi ob priliki otvoritve vrta v „Narodnem domu“ v Mariboru. — Svira občno znana narodna godba iz Šmarja pri Jelšah. Dalje šaljiva pošta, metanje konfetij.

Začetek točno ob 3 uri popoldne, vstopnina za osebo 80 v. za obitelj (3 osebe) 2 K. za dijake 40 v. Čisti dohodek je namenjen za mariborsko dijaško kuhinjo.

(Politični shod pri Sv. Marjeti niže Ptuja) se vrši v nedeljo dne 1. junija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. F. Mikina. Govorita pri tem shodu državni poslanec g. dr. F. Ploj in pa deželni posl. dr. F. Jurtela. Slovenci, pridite mnogoštevilno na shod!

(Zborovanje kmetijske podružnice severniške) se vrši v nedeljo dne 1. junija t. l. o pol štirih popoldne v gostilni g. Simončiča. Dnevni red: 1. Društvene zadeve. 2. Delitev poselskih nagrad, prejetih od c. kr. kmetijske družbe štajarske. 3. Razgovor o stanovskih zadrugah kmetovalcev in drugih važnih kmetijskih vprašanjih. — K tej točki govori dežel. in držav. poslanec vč. g. Žičkar. 4. Pobiranje udnine za l. 1902 in sprejemanje novih udov. 5. Volitev novega odbora. 6. Nasveti in želje društvenikov. — K občini udeležbi vabi odbor.

(Svinjska kuga) se je pojavila v Rajhenburgu. Zanešana je bržčas iz Hrvatskega. Mnogim posestnikom poklali so svinje, da se tako bolezni omeji.

(Poštini asistentom za Zidanmost) je imenovan Adalbert Pučelik iz Maribora.

(Učiteljske vesti.) Na petrazredni ljudski šoli v St. Jurju v Slov. goricah je s 1. oktobrom t. l. namestiti tri učiteljska mesta z dohodki po tretjem krajnem razredu definitivno ozir. provizorično. Ponudbe do 25. junija t. l. na krajni šolski svet.

(Št. lenartska nemška „šparkasa“) Gospodje iz Gradca so dognali, da v „Vorschussverein“ u v St. Lenartu manjka ogromna vsota 196 000 kron. Ta denar je izginil tekom več let, in razumljivo je zdaj, zakaj hranilnica ni hotela pristopiti k nobeni hranilnični zvezi. V blagajniških knjigah kar mrgoli popravkov, brisanja itd. Št. lenartsko nemčurstvo pa škriplje z zobmi in tarna; zakaj to res ni šala, spraviti okrog 200 000 kron skupaj! Ondotni nemčurji so se pod vodstvom Mravlagovim šopirili kot naduti pruski grofje; vse je bilo nemško, pangermanizem je poganjal bohotno, sedaj pa vidijo lahko oni zaslepljeni, kam jih je privedla njihova nemška gorečnost. Kdor zataji svojo narodnost, ni pošten človek; to se je izkazalo že dostikrat! Št. Lenartčani se obračajo sedaj na vse strani za pomoč. „Südmark“ je že dala 20 000 kron, namerava se prirediti loterija, sploh velikanski „pump“ se je začel. Kar je germanskega, vse „kar hodi in gre“ naj rešuje šentlenartska nemčurstvo, ki je prišlo v takšno „paco“, provzročeno od zvestega nemškega prvaka in mogotca, v vseh krogih slavljene in sp. štovanega Vse nemca Mravлага. Njegov brat, advokat, ki je bil poprej v Celju, je ob začetku, ko je prišlo to poverjenje na dan, grozil s tožbami proti vsakomur, ki bi sumničil umrlega župana kakšne sleparije. Sedaj se ne upa oglašiti več, niti se ne zaveda moralne dolžnosti, da bi ljudem, katere je njegov najbližnji sorodnik spravil ob vse, pomagal priti do njihovega denarja. To je nemško poštenje, to je nemška čast! Mi upamo, da bodo slovenski krogi v ondotni okolici pač porabili to prilichnost in storili vse mogče, da izgine vsenemški značaj trga St. Lenart! Nemčurski rogovileži se bodo zdaj pač streznili. Tistim slovenskim kmetom pa, ki v obližju trgov in mest hodijo pete lizat nemškim „privandranim“ mogočnjakom in bahačem ter jim pri volitvah za par grošev ali litrov pive s svojimi glasovi pomagajo do moči, bodi šentlenartska nemška „šparkasa“ glasen in svarilen opomin: Ne verujte ljudem, ki niso našega jezika; ti vas gotovo ne ljubijo, niti vam ne žele sreče. Bodite pametni, ne zametujte rodu svojih očetov, bodite ponosni na slovensko poštenje. Še nikdar se ni v Slovencih zgodila podobna sleparija kakor je ta v nemčurskem St. Lenartu.

(V cerkev hoditi se brani.) V nedeljo, dne 25. majnika se je v Ormožu pri zjutranji sv. maši zabranil vhod ali pristop v cerkev (oratorij) trem tukajšnjim gg. uradnikom in enemu g. učitelju. Stala sta pred zaklenjenimi vrati tukajšnji občinski odbornik Franc Munda in posestnik Matevž Sentschar iz Pušinec, seveda oba pristna Nemca.

Zadnji se je prav po domače nad bližajočimi se gospodi zadržal: „Werkein (!) Schlüssel hat, darf nicht hinauf“, to se pravi, kdor nima ključa ne sme gor v cerkev. Ta je lepa! Vpraša se zdaj, kdo je postavil ta dva gospoda pred cerkev za strežaja, in kdo ima pravico na oratorij hoditi? Ali sta g. Sentschar in Munda dala oratorij zase postaviti? Posebno g. Munda, ki tako rad v cerkev hodi! V prvi vrsti na oratorij hoditi imajo pravico uradniki in učitelji, kajti ta pravica se jim je dala, ko se je oratorij k cerkvi prizidal, ako hočeta vedeti gg. Sentschar in Munda. V vajine klopi in pa stole ne bo nihče silil. Za danes je dosti, prihodnjič pride več, ako bi se zopet vhod zabranil.

(Zaklad.) V Rothenbergu pri Sv. Ani tik ogerske meje so našli v gozdu pod kupom kamenja vrč, ki je bil poln srebrnega denarja. Našli so okrog 400 srebrnjakov iz 15. do srede 17. stoletja.

(Samomor učitelja.) V Gradcu je skočil preko Franc Karlovega mosta učitelj, Vaclav Sturm. Priletel je s toliko močjo ob skale, da si je razbil čepinjo. Vzrok samomora je neozdravljiva bolezen.

(Končan štrajk.) V Gradcu so v Weitzerjevi tovarni vozov štrajkali delavci 13 tednov. A doslegli niso drugzega kakor to, da so izgubili zaslužek in delo tisti delavci, ki niso ž njimi štrajkali.

(Protestantizem.) V prvem četrtletju l. 1902 je na Štajarskem prestopilo 113 oseb iz katoličizma v protestantizem, 11 protestantov pa se je dalo pokatoličiti. Srečno!

Druge slovenske novice.

(Predsednikom trgovsko-obrtne zbornice v Ljubljani) potrdil je cesar g. Josip Lenarčič, tovarnarja na Vrhniki, njegovim namestnikom pa g. Fran Kollmanna, trgovca v Ljubljani.

(Promocija.) Bivši pevovodja „Glasbene Matice“ v Ljubljani g. Josip Čerin je bil na danjskem vseučilišču promoviran doktorjem medicinskega.

(Novo tovarno sodovnice) ustanove v Zagorju ob Savi.

(Dolenjska železnica) je imela lani čistega dohodka 608.239 kron 81 vin. Od tega se je porabilo za amortizacijo obligacij 540.413 kron, drugo pa se je dalo kranjski deželi za obresti, oziroma na račun kapitala garancijskih prispevkov. Z ozirom na stalno naraščanje prometa se lahko računi, da bo dolenjska železnica tekom kakih petih let povrnila vse, kar ji je dežela posodila.

(Atentat na vlak.) Neznani zločinci so hoteli na Rakeku na Notranjskem brzovlak, ki vozi po bliskovo zvečer proti Ljubljani, spraviti čez velik nasip. Cel vlak bi bil zdrobljen v dolini in težko bi ostalo kaj živega. Zločinci so namreč nastavili težke prage (švelarje) na tir, a železniška čuvaja sta jih ob pravem času od stranila.

(Štrajk v Trstu.) Ni ga skoraj dneva, da ne bi začeli v Trstu stavkati delavci katerekoli že vrste. Zdaj so ustavili delo zidarji in stavbni delavci; v 37 delavnicah stavka okrog 2000 delavcev. Vršil se je tudi delavski šod, broječ okrog 3000 udeležencev, šlo se je za splošen štrajk. A ta je bil odklonjen.

(Električna železnica) iz Trsta na Opčino je toliko gotova, da so se že vršile prve poskušnje. Otvoritev bo najbrže meseca junija.

(Na straži ustrelil.) V topničarski vojašnici v Gorici je vizitiral podčastnik Fr. Lajnerer straže. Ko je prišel na kraj, kjer je stal na straži topničar J. Zadelčič iz Celja (?) ni dobil na običajni klic odgovora. Vsled tega se je odstranil, da bi najbrže poklical patroljo. Za njim pa počil strel, in on se zgrudi smrtno zadet na tla. Umrl je v bolnišnici. Zadelčič trdi, da se mu je puška sprožila sama.

(Protest zoper goriški magistrat.) Goriški laški mestni magistrat podpira nemški „Schulverein“ z letnimi 300 kron. Zdaj je 27 laških visokošolcev naslovilo na goriški magistrat protest zoper podpiranje nemške šole.

(Točo in hudo uro) so imeli v Marezigah pri Kopru. V neko hišo je udarila strela in onesvestila pet oseb. Strela je poškodovala samo nekaj opreme.

(Klub slov. agronomov na Dunaju.) Dne 9. t. m. se je vršil šod slovenskih slušateljev c. kr. visoke šole za zemljedelstvo na Dunaju, kjer se je sklenilo združiti se v podnaročju akad. društva „Slovenija“ v „klub slovenskih agrohomov na Dunaju“. Namen kluba je, biti duševno in zabavno središče slovenskih agronomov na Dunaju. Dne 24. t. m. se je vršil prvi občni zbor, kjer se je volil sledeči odbor: Predsednik cand. forest. Janko Urbas; podpredsednik cand. forest. Anton Šivic; tajnik stud. forest. Franjo Pahernik; blagajnik cand. forest. Milan Pūpis; preglednikom je izvoljen cand. forest. Vladimir Šuklje.

(Slovensko društvo „Ilirija“ v Pragi) bo imelo v soboto, dne 31. maja t. l. ob 8. uri zvečer svoj ustanovni občni zbor v Chodeřovi restavraciji na Ferdinandovi trdi s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje pravil. 2. Sprejemanje (vpisovanje) članov. 3. Volitev-predsednika, od bora in revizorjev. 4. Slučajnosti. — Po zborovanju prosta zabava. Namen društva je, gojiti in pospeševati znanstveno in društveno gibanje slovenskih visokošolcev v Pragi. Člani društva so: a) redni, b) izvanredni, c) častni, d) ustanovni. Redni član je lahko 1. vsak redni slušatelj (posluhač) praških visokih šol slovenske narodnosti, 2. vsak akademik slovenske narodnosti tri leta po absolutoriju, katerega je odbor članom sprejel. Izvanredni član je lahko vsak Slovan, katerega je sprejel odbor za člana. Častni član more biti vsakdo, ki je bil izvoljen na občnem zboru, bodisi za zasluge za društvo, bodisi sploh za slov. narod. Ustanovni član je lahko vsak prijatelj Slovencev, kateri založi edenkrat za vselej 50 K. Pripravljalni odbor.

Dopisi.

Skomarje. Privoščite i meni za enkrat kak kotiček cenjene „Domovine“, da nekoliko pojasnim razmere pri okrajnem zastopu Konjice. Ta korporacija ima namreč za pisarja človeka, ki spada, sodeč ga po njegovi robotosti vse kam drugam, kakor pa v pisarno okrajnega zastopa, kateri bi moral v prvi vrsti zastopati koristi slovenskega ljudstva, kajti procentno razmerje med Slovenci in Nemci konjiškega okraja mu je gotovo znano.

Dne 15. maja t. l. je bil skomarski župan poklican nenadoma k okrajnemu zastopu Konjice, ker baje niso bili izkazali občinskih računov pravilno pisani. In kaj ni bilo prav? Vse take točke niso dišale tajniku, katerim njegov razum ni bil kos. Tako n. pr. mu ni šlo v glavo, da bi bil prejel g. župan v letu 1901 v resnici samo 14 K, kakor je stalo v izkazu. Izprašal je g. župana, koliko mu je bila občina dolžna izplačati za leto 1901 in vso tisto vsoto je g. tajnik okrajnega zastopa hotel vtakniti po vsej sili v izkaz, čeravno je lahko videl to vsoto v blagajni knjigi med računi l. 1902 zabilježeno in vkljub temu, da mu je g. župan pojasnjeval in zatrjeval, da mora biti ta vsota samo med računi leta 1902, kajti g. župan je prejel razven 14 K vso, na leto 1901 spadajočo vsoto izplačano od blagajnika še le 5. februarja 1902, je napisal ta dan pobotnico in obč. tajnik zabeležil to vsoto tudi 5. februarja 1902 med stroške občine Skomarje.

In g. kako motivacijo je hotel tajnik okrajnega zastopa to izvršiti? Rekel je g. županu: „S tem hočem le Vam dobro.“ Kakšno je to dobro, je pozabil razložiti. Še le dne 20. maja 1902, ko je moral g. župan vsled brihtnosti g. tajnika okrajnega zastopa drugič dažno pot čez tri ure dobre hoje v Konjice narediti, je g. načelnikov namestnik tajniku komaj v glavo vtepel, da nima prav in da so izkazi pravilno sestavljeni.

Gospod urednik, mislite pa, da se je tajnik konjiškega okrajnega zastopa obregnil na račune samo z ozirom na njih sestavo? Kaj še! Popolnoma pravilni računi (blagajne knjige) in njih posnetki mu niso ugajali tudi radi tega, ker mu niso bili dosti čedno in — nemški pisani. G. tajnik občine Skomarje mu je vsled tega dopisal po županu dne 20. maja 1902 te le besede s svojim lastnim podpisom: „Protestiram slovesno zoper Vaše besedičenje radi pisave občinskih računov. Mene so pisati naučili že tisti, ki so za to poklicani. Prosim pa ob ednem za naslov, da vem, s kom imam opraviti.“ Na te besede

reče županu: „Mene so tudi drugi učili; sploh pa imam jaz opraviti le s skomarskim županom. Zakaj pa ni tega nemško napisal, saj zna nemško.“ Svojega naslova ni hotel niti povedati niti zapisati. Tak Vam je ta junak matere Germanije. Da pa gospod ni imel opraviti le s županom, naj sprevidijo cenjeni bralci iz tega, da si je dovolil izjaviti se: „Ja, za sebe skrbi Vaš tajnik in to radi tega, ker je dobil svojo plačo vsak mesec sproti, katero je g. župan vzel za svojo osebo še le letos skupno.“ — Kaj ga neki to briga, ko baje njegov trebušek dovolj jasno kaže, da on mnogo bolj za sebe skrbi nego tajnik skomarske občine.

Najmenitnejše pa pride sedaj. Omenjeni gospod se je povzpел do skrajne predrznosti. Osmelil se je zabavljati ne samo zoper slovensko pisavo računov, ampak tudi zoper račune slovenskih tvrdk. Izustil je nekako te le besede: „Pa samo Hribar in Hribar vidim v računih. Kaj ne veste za nikogar drugzega, kakor za Hribarja, ki bi Vam prodajal uradne potrebščine. Drugod dobite tudi ceneje, Hribar pa je tak kakor farovška bisaga, ki se nikdar napolniti ne more, ker nima dna. Sploh pa hočete tam gori taki Slovenci biti, potem pa pride vse navskriž. Pa šole „puvate“ že v vsakem kotu, potem pa hočete v par letih vse stroške poravnati; kam boste prišli!“

Ni-li to nečuvena predrznost in nezaslišana nesramnost. Kdo mu daje pravico, med svojim uradnim časom z narodno nestrpnostjo nastopati? Smo li res že tako daleč, da bo smel vsak nemškutarski pisatelj našim značajnim narodno-zavednim županom in občinskim zastopom prepovedovati: „Tu ne smeš kupovati“, in na drugi strani zapovedovati: „Tu moraš svoje potrebščine nabavljati.“ — Kaj ga briga, ako so tudi Slovenci postali malo bolj ukaželjni, kakor so bili nekdaj. To je njih čast in njih korist. Ako se bo med Slovenci ukaželjnost tako nadaljevala, kakor se je po nekaterih krajih v zadnjem času pojavilo, veste vi g. tajnik konjiškega okrajnega zastopa, kam bi znali sčasoma Slovenci priti? Nad predolge nemškutarske rogove takih prenapetnežev, kakor ste vi; a ne, da bi se na nje pustili nataktniti, ampak, da jih skrajšajo ali celo zlomijo.

Gospod tajnik okrajnega zastopa Konjice, ki ste dne 15. in 20. maja t. l. nad skomarskim županom svojo nemškutarsko nadutost na vse mogoče, za olikanega človeka nečastne načine stresali in to brez vzroka! Mar mislite, da se bo pred vašo nadutjo ves okraj začel kar tresti? Ne! Vaša drevesa — hvala Bogu — še ne segajo do nebes.

Vi, gospod Dragotin Hribar, pa poučite tajnika konjiškega okrajnega zastopa, kako se glasi besedilo § 101. k. p. Bodite prepričani, da bi mu hladnica nikakor ne mogla škodovati, četudi še ni nastopila najhujša poletna vročina. Ne vem sicer, je-li njegova kri rdeča ali plava, da pa je nenormalno — vroča, to pa vem sedaj.

Dobro bi bilo tudi g. ude okrajnega zastopa konjiškega opozoriti (manjšino in večino) na okolnost, da bi bilo pametneje postaviti za tajnika takega človeka, ki bi študiral rajši svoj posel nego dajal duška med svojimi uradnimi urami narodni nestrpnosti, strankam pa provzročal nepotrebna pota.

Sklenem s pozivom našim značajnim, narodno-zavednim županom in občinskim zastopom: „Svoji k svojim!“

Kokinj pri Doberlivasi na Koroškem. Prekrasen dan je doživela naša Podjunska dolina na Binkoštni pondeljek. Doberlaveška Ciril in Metodova podružnica je priredila namreč o priliki občnega zbora zabavo s petjem, tamburanjem in igranjem. Vsled slabega vremena v nedeljo, ko je celi dan deževalo, na večer pa zapadel precej velik sneg, bilo se je bati da bo šod slabo obiskan. Ali proti vsakemu pričakovanju zbralo se je ljudstva od vseh strani. Zabava je bila na prostem pri Mežnarjevi gostilni — in niti veliki prostor med gostilno in drvarnico ni zadostoval — ljudje so morali celo na cesti postajati.

Navzoče je v izbranih besedah pozdravil g. kaplan Uranšek iz Doberlivasi, kot podružnični načelnik. Potem so govorili deloma poudljivo,

deloma šaljivo različni g. govorniki. Vmes je popeval šmiheljski oktet „Gorotan“, ki je s svojo bogato izbiro obrnil vso pozornost navzočih nase. Tudi celovski tamb. klub „Bisernica“ je svojo nalogo častno rešil. Ljudstvo je kar strme poslušalo to novo, tukaj tako redko godbo. Čast, tudi škocijanskim igralcem, ki so pač gotovo nekaj časa potrebovali, preden so se igri „Oj hiše“ in „Župan“ tako izvrstno naučili. Le to naj si zapomnijo, kadar bodo zopet na prostem nastopili „bolj glasno!“

Največ zabave je pa povzročil po vsem slovenskem Koroškem znan g. Ožbe, (jur. Ilavnik) s svojimi šaljivimi deklamacijami — kako je svojega botra oč krsta v cekru domov nosil itd. — in s svojo po konci stoječo „mavho“, v katero so padali lepi krajcarčki za družbo sv. Cirila in Metoda.

Zabava se je končala ob 11. uri zvečer v splošno zadovoljnost vseh navzočih — in si bode gotovo vsak ohranil v lepem spominu ta dan.

Vam g. voditeljem pa ključemo: „Vstrajno naprej“. „Slovenski Korotan“ še ni izgubljen, dokler ga bodo vodile tako energične moči.

Hribški.

Narodno-gospodarske novice.

Poročilo

o glavni skupščini južnoštajarskega hmeljarskega društva, ki se je vršila dne 6. aprila t. l.

v Hausenbichlerjevi gostilni v Žalcu.

(Konec.)

Po dolgotrajnem čakanju izvedli so se končno le tudi uspehi svetovne razstave v Parizu l. 1900. Najvišje odlikovanje za razstavljeni hmelj dobili so sledeči gg. dr. Bergmann, Josip Širca in Vinko Vabič, vsi iz Žalca ter g. Jakob Janič — Freienberg pri Celu in g. Ivan Apat — Vransko.

Izvrševaje sklep glavnega zborovanja z dne 10. marca l. l. v zadevi velikosti s hmeljem zasajenega zemljišča na Spodnjem Štajerskem in množine vsako leto pridelanega hmelja, naprosilo je društveno vodstvo okrajna glavarstva: Celje, Ptuj, Maribor in Slov. Gradec, naj bi leta potom občinskih zastopov poizvedela zaželjene podatke. V Slov. Graškem okr. gl. je glasom poročila okr. gl. 43 ha zemljišča zasajenega s hmeljem, na katerem se pridobi 329 met. st. hmelja. Mariborsko okr. gl. 10 ha = 250 hl hmelja. Ptujsko okr. gl. 30 ha = 180 met. st. hmelja. Okr. glavarstvo Celje pa še do sedaj ni rešilo dotične vloge.

Izvrševaje sklep glavnega zborovanja z dne 10. marca l. l. prosilo je društveno vodstvo visoko c. kr. poljedelsko ministristvo za povišanje letne podpore in sicer v ta namen, da zamore društvo napraviti poskuse z različnimi umetnimi gnojili, z različnimi vrstami hmelja itd. itd. — a ta dobro utemeljena in opravičena prošnja bila je odbita. Kakor je bilo citati v „Tagespost“, poslalo je polj. ministristvo prošnjo hmelj. dr. kmetijski dr. v Gradcu v pretresovanje in odobravanje; pri neki seji centralnega odbora imenovane družbe poročal je o naši prošnji neki gospod iz Savinske doline — naš sosed — ter nasvetoval, naj se povišanje podpore z ozirom na razmere, ki vladajo pri hmelj. dr. in z ozirom na njegovo delovanje ne dovoli. (Obče ogorčenje med navzočimi hmeljarji).

Pri seji društvenega vodstva dne 21. okt. m. l. sklenilo se je po nasvetu g. župana Širca, naj se južna železnica naprosi, da se pokrito nakladišče (gedeckte Verladerrampe), na tukajšnji železniški postaji toliko podaljša, da se zamoreta fudi pri slabem vremenu dve dolgi lori obenem nakladati. Tej prošnji juž. žel. ni ugodila. Tudi druga prošnja društvenega vodstva, (sejni sklep z dne 21. okt. m. l. po nasvetu g. Vabiča), naj bi južna in državna železnica voznino za hmeljevke znižala, ni bila uslišana.

Kakor vsako leto, poslalo je društveno vodstvo tudi v minolem letu poskuševališču za pivovarsko stroko v Pragi po 2 kg ranega, srednjega in poznega hmelja iz Savinske doline.

Tudi minolo leto bila je grobna gomila ustanovitelj hmeljarstva na Spod. Štajerskem gosp. Josip Bilgerja na dan vseh svetnikov okinčana in razsvetljena.

Po poročilu društvenega blagajnika imelo je društvo v minolem letu 596.67 K dohodkov in 584.93 K stroškov; preostanek koncem leta znaša torej 11.74 K. Pregledovalcem računa bila sta izvoljena gg. Ivan Kač in Anton Goršek, ki sta se tudi takoj lotila dane jima naloge. Račun je bil odobren in podpisan.

Gospod Ivan Kač svetoval je, naj se društvenemu vodstvu za vsestransko delovanje izreče iskrena zahvala in zaupanje, kar se je tudi enoglasno sklenilo.

Gospod Ivan Kač ožigosal in obsojal je potem z ostrimi besedami sumničenje in natolcevanje napram Žalčanom in osobito napram udom društvenega vodstva, da stoje namreč le-ti v neki zvezi s tujimi kupci v škodo domačinom; svetoval je, naj se dotični dolgi jeziki sodnijskim potom zasledujejo in kaznujejo. Vis. čast. gospod župnik M. Koren pa je svetoval, naj bi se društveno vodstvo ne spuščalo v kake tožbe, ampak, da naj to store posamezniki.

Gospod Ivan Kač svetoval je padalje, da naj se prošnja za povišanje državne podpore še enkrat napravi in naj se izroči enemu poslancu s prošnjo, da jo izroči neposredno poljedelskemu ministristvu z opombo, da kmetijska družba v Gradcu, posebno pa dotični poročevalec, prošnjo hmeljarskega društva za povišanje letne podpore iz gole narodne nestrpnosti ni priporočal poljedelskemu ministristvu v ugodno rešitev. Ta nasvet bil je enoglasno sprejet.

Po nasvetu g. Jože Žigana sklenilo se je nadalje, poljedelsko ministristvo naprositi, da naj skuša pri železniškem ministristvu doseči še izdatnje znižanje voznine za hmeljevke na vseh železnicah. To udobnost izkoriščali bi na eni strani lastniki jelovih gozdov v takšnih krajih, kjer hmelja ni, na drugi strani pa bi tudi prijala hmeljarjem, ker bi le-ti dobivali lahko hmeljevke po ugodni ceni v roke.

Končno se je še po nasvetu gosp. J. Žigana sklenilo in društvenemu vodstvu naročilo, da naj skuša privatnim in tudi potom železniškega ministristva poizvedeti, koliko hmelja se je v minoli sezoni na različnih železničnih postajah nakladalo in koliko voz hmeljevke je došlo minolo zimo in tekočo pomlad iz tujih krajev k nam.

Ker se ni nikdo več k besedi oglašil, zahvalil se je gosp. predsednik za zaupanje, ki se je izreklo društvenemu vodstvu ter zaključil glavno zborovanje, ki je trajalo od 3. do polu 6. ure popoldne.

Politični pregled.

(Delegacije.) Minoli ponedeljek je v avstrijski delegaciji češki delegat dr. Herold ostro bičal trozvezo. Rekel je, da ni daleč čas, ko bodo sprevideli avstrijski državniki, da je treba za ohranjanje miru ne trozveze, ampak prijateljskega razmerja z Rusijo in Francijo. Trozveza je v stanu Avstrijo ugonobiti, ker ravno zaradi trozveze dajo avstrijske vlade izdajalskim Vsemcem in laškim iredentovcem potuho.

(Vlada in Čehi.) Vlada in Nemci so mislili, da bodo Čehi zadovoljili s samimi obljubami, da se bode jezikovni spor začel urejevati, kakor hitro se reši proračun. Obljubilo se jim je, poravnati krivico, ki se jim je napravila z od pravo jezikovnih naredb. Sedaj, ko je proračun srečno pod streho, pa bi rada vlada še druge svoje potrebe spravila pod krov. Čehi seveda nočejo o kakem delu ničesar vedeti, dokler se ne zadosti njih zahtevam in so pripravljene na najostrejšo obstrukcijo. To je dr. Pacak v delegaciji cesarju tudi neprikrito povedal. Cesar pa je rekel dr. Pacaku: „Priznam, da je sporazumljenje med Čehi in Nemci državna potreba.“

(Revolucionarji na Ruskem.) V vseh stanih se na Ruskem pojavljajo upori. V zadnjem času so začeli štrajkati celo kaznjenci, kateri nočejo več prenašati surovega postopanja in živinskega ravnanja od strani paznikov. Razmere so po krivdi dotičnih uradnikov v kaznilnicah tako žalostne, da se upira pero jih opisati. Upamo, da bo tudi tukaj blagi car posegel s svojo dobrotno roko ter ukrenil vse potrebno v zboljšanje razmer.

(Tirolski Lahi.) Eden najmanjših narodov so Italijani v Avstriji, vendar dosežejo kar ho-

čejo, celo nasproti Nemcem. Zahtevali so popolno delitev Tirolske v nemški in laški del, kakor mi zahtevamo delitev Štajarske v slovenski in nemški del. Pa v kljub temu, da jim je vlada skoro v vsem ustregla, niso zadovoljni in pretijo z brezobzirno obstrukcijo v deželnem zboru, če se jim ne izpolnijo prav vse želje. Vlada sedaj posreduje med Nemci in Italijani.

(Vojna v Južni Afriki.) Mirovna pogajanja v Južni Afriki so menda v najboljšem tiru ter so prispela skoro do konca. Buri bodo morali opustiti misel na popolno samostojnost. Večina jih je za mir, drugi pa pravijo: „Ali popočna neodvisnost, ali pa vojska na življenje in smrt do zadnjega moža“. Kakor zadnja poročila javljajo, je mir že končno sklenjen in se ima danes uradno objaviti. Londonski angleški vojni urad o tem nič ne ve ali noče vedeti, iz česar sklepamo, da so te vesti v končnem miru brez prave podlage. Kralj Edvard res želi miru, ali vlada stavi še vedno nekaj zahtev, katerih Buri ne sprejmejo. Vendar je upanje, da angleška vlada odneha in sprejme pogoje Burov.

(222)

Zahvala.

Vsem, ki so nas med boleznijo in ob smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne hčerke, oziroma sestrice

BÉLICE

sočutno tolažili, in ki so jo spremili na zadnjem potu, izrekamo s tem najsrčnejšo zahvalo.

Sevnica, dne 29. maja 1902.

Križanovi.

(218)

Zahvala.

Vsem, ki so najboljši soprogi in materi, zdaj v Bogu počivajoči

Mariji Tominšek

med boleznijo z dejanjem, tolažilno besedo, sploh na kakršenkoli način skušali olajšati bridke ure, in vsem, ki so drago pokojnico spemili danes na zadnjem pozemskem potu, sorodnikom, znancom in prijateljem, posebno preč gospodoma duhovnikom ter dr. Mohoriču in dr. Vilimeku, bodi s tem izražena ona zahvala, ki je plačilo in svedočba za sočuteča srca.

GORNJIGRAD, dne 24. majnika 1902.

Žalujoča rodbina Tominšekova.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice na Ljubnem

vpisanega društva z neomejenim poroštvom“

ki se bo vršil

v petek, dne 13. junija t. l., ob 1. uri popoldne v društveni pisarni na Ljubnem s sledečim sporedom:

1. Poročilo o delovanju l. 1901.
2. Pregled in odobrenje letnega računa za l. 1901.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Posvetovanje o društveni hiši.
5. Volitev ravnateljstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Razni nasveti.

Ljubno, dne 26. maja 1902.

(220) 1

Ravnatelj: Ig. Fludrnik.

(221)

Razglas.

V nedeljo, dne 1. junija t. l., ob 11. uri predpoldne se bode prostovoljno po dražbeni poti prodalo hišno in gospodarsko poslopje na Lavi h. št. 15 gospodične M-ci Vasič, obstoječe iz ene sobe, kozolca in svinjaka. Poslopje mora biti v osmih dneh po dražbi odstranjeno.

Pogoji se izvedo v občinski pisarni na Bregu pri Celju pri varuhu ANDREJU PERCU.

Gumi za požlahtnenje vinske trte

najboljše vrste, dobiva se v trgovini D. Hribarja v Celju

Predivo

(212) 3-3

kakor tudi

krompir večjo množino

ter zelen in rdeč fižol

kupi **Anton Kolenc v Celju**Naprodaj ima več polovnjakov jabol-
nika in vina po ugodni ceni.

Odda se stavba

dozidanja šolskega poslopja na Stranica v svrhu
pridobitve nadučiteljevega stanovanja.Ustmena zniževalna licitacija se vrši v
sredo, dne 18. junija 1902, točno ob 11. uri do-
poldne v šolski pisarni na Stranica.

Stavba se odda vkupaj le enemu podjetniku.

Izključna cena je 7427 kron.

Stavbni operat, sestojec iz stavbnih na-
črtov, stavbnega dovoljenja, preudarka stroškov
in stavbnih pogojev, je na ogled v šolski pisarni
na Stranica in pri okrajnem šolskem svetu
(okrajno glavarstvo) v Celju.Vsak licitant mora pred licitacijo položiti
varščine 742 K 70 v.Krajni šolski svet na Stranica
dne 28. maja 1902.

(223) 2-1

Načelnik: **Anton Klančnik**.

Trgovski pomočnik

dober prodajalec, ki zna oba deželna jezika,
spreten v špeceriji in manufakturi, dobi dobro
(215) mesto. Vstop v šestih tednih. 2-2**JOSIP BERLISG**, Rogatec, Štajarsko.

V zdravilniškem kraju Bled (Veldes) je

naprodaj

lepa enonadstropna hiša

ozir. vila, ki obsega v pritličju obširno klet,
3 sobe, teraso, kuhinjo in jedilno shrambo; v
I. nadstropju pa 3 sobe, teraso, kuhinjo in je-
dilno shrambo.Cela stavba je solidno zidana, popolnoma
nova, in se poleg nje nahaja lep vrt v obsegu
1 orala s krasnim razgledom.Natančni pogoji se izvedo pri Vinko Hu-
doverniku v Radovljici. (213) 3-2

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna priljubljena

Kathreinerjeva . . . .
Kneippova sladna kava

Dve stanovanji.

S 1. julijem t. l. oddali se boste stalnim
strankam dve lepi stanovanji in sicer eno v
visokem pritličju, eno pa v I. nadstropju v po-
polnoma novi, solidno zidani hiši v Gaberjih,
obstoječi vsako iz pet sob (po tri sobe parketi-
rane), kuhinje itd. eventualno tudi kos vira.Hiša stoji na lepem mestu in je zraven pri-
znano dobra pitna voda.Najemnina po dogovoru. — Kje, pove uprav-
ništvo „Domovine“ v Celju (204) 3-3

Pozor!

(209)

5-2

Trgovci in gostilničarji!

Kdor hoče imeti dobro in okusno
blago, naj naroči za poskušnjo
1 zavoj (5 kg)

„kranjske salame“

katere kakovosti ne bode mogel
prehvaliti. 1 kg velja 1 glč 20 kr.
Razpošilja se proti povzetju. Naro-
čila sprejema in točno rešuje**Dragotin Novak, Trebnje.**

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

P. n. članom glavnega odseka odd. I. in II.

(zavarovanje kapitalov za življenje in smrt)

ki so sklenili svoja zavarovanja v letih 1869 do 1896

pripada

10% na dividenda. Dividenda se izplačuje v zmislu § 3. pravil odd. I. in II. na doslej veljavne
police tako, da se odbije 10% od zavarovalnine, ako zavarovanec ne želi, da se mu
dopošlje v gotovem denarju10% na dividenda pripada brez izjeme na vsa zavarovanja kapitalov kate-
regakoli razkazila v glavnem odseku I. in II. oddelka, tedaj na zavarovanje za
slučaj smrti, za doživetje in na zavarovanje dote deci.P. n. članom, ki so celoletno zavarovalnino za leto 1902 že plačali, se bode
omenjenih 10% izplačalo v gotovini; onim članom pa, ki plačujejo zavarovalnino me-
sečno, četrtletno ali polletno se bode odračunavala dividenda s 1. dnem julija 1902
začenši do 30. dne junija 1903 pri posameznih obrokih.Zavarovanci iz leta 1896 imajo pravico do dividende od zavarovalnine, ki
so jo v tem letu vplačali.Rezervni in poroštenveni fond bank „Slavije“ znašajo koncem
leta 1901. . . . . K 24,189.840-65

Od svojega postanka do konca leta 1901 je izplačala banka

„Slavija“ svojim članom zavarovanih kapitalov in odškodnin
v vseh oddelkih 70,252.873-58

Samo za pretečeno leto je bilo izplačano p. n. članom dividende . . . . . 117.874-—

Vse dividende pa so doslej člani prejeli 930.165-84

kar je gotovo najboljši praktični dokaz, kako koristno je zavarovati se pri

banki „SLAVIJA“ kot vzajemnem zavodu.

O tej priliki opozarjamo naširje kroge na ugodne in cene tarife banke „Sla-
vije“. Zbirko najpripravnějšíh tarifnih razkazil za življensko zavarovanje radi na

zahtevo vsakomur dopošljemo.

V Ljubljani, v maju 1902.

Generalni zastop

vzajemno zavarovalne banke „Slavije“.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelkovce, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.